

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2124/2004**(2004. gada 14. decembris),**

ar ko paredz sīki izstrādātus importa tarifu kvotas piemērošanas noteikumus dzīvnieku liellopiem, kuru svars pārsniedz 160 kg un kuru izcelsme ir Šveicē, kā paredz Padomes Regula (EK) Nr. 1922/2004

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

noteikumiem, kas minēti 4. pantā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumā par lauksaimniecības produktu tirdzniecību⁽³⁾ (turpmāk tekstā – “Nolīgums”).

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2004. gada 25. oktobra Regulu (EK) Nr. 1922/2004⁽¹⁾, ar ko pieņem autonomus un pagaidu pasākumus, lai atvērtu Kopienas tarifu kvotu dzīvnieku liellopu importam, kuru izcelsme ir Šveicē, un jo īpaši tās 2. pantu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopējo organizāciju⁽²⁾ un jo īpaši tās 32. panta 12. punktu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 1922/2004 paredz atvērt autonomu, pagaidu rakstura beznodokļu Kopienas tarifu kvotu, laika posmā no regulas spēkā stāšanās dienas līdz 2005. gada 30. jūnijam, lai importētu 4 600 jebkādu dzīvnieku liellopus, kuri sver vairāk nekā 160 kg un kuru izcelsme ir Šveicē. Atbilstoši minētās regulas 2. pantam, jāparedz sīki izstrādāti piemērošanas noteikumi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 32. pantu.

(2) Ņemot vērā attiecīgos produktus un lai varētu piešķirt tarifu kvotu, ir lietderīgi piemērot vienlaicīgās pārbaudes metodi, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1254/1999 32. panta 2. punkta 2. ievilkumā.

(3) Lai varētu pretendēt uz šo tarifu kvotu piemērošanu, dzīvniekiem liellopiem jābūt ar izcelsmi Šveicē saskaņā ar

(4) Lai novērstu spekulāciju, kvotas ietvaros atvēlētie daudzumi būtu jādara pieejami tirgotājiem, kas var pierādīt, ka tie patiešām ievērojamās apjomos nodarbojas ar tirdzniecību ar trešām valstīm. Ievērojot šo un, lai nodrošinātu efektīvu vadīšanu, attiecīgajiem tirgotājiem būtu jāpieprasa, lai tie būtu importējuši vismaz 50 dzīvniekus 2003. gadā, ņemot vērā, ka 50 dzīvnieku sūtījumu var uzskatīt par normālu kravu. Pieredze rāda, ka viena sūtījuma pirkums ir obligāta prasība, lai darījumu varētu uzskatīt par īstu un pamatotu. Tirgotājiem no Ungārijas, Polijas, Čehijas Republikas, Slovākijas, Slovēnijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Kipras un Maltas (turpmāk tekstā – “jaunās dalībvalstis”) būtu jāļauj pieteikties, pamatojoties uz importu no valstīm, kas attiecībā uz tām bija trešās valstis 2003. gadā.

(5) Lai pārbaudītu šos kritērijus, pieteikumi jāiesniedz tajā dalībvalstī, kurā importētājs ir reģistrēts PVN maksātāju reģistrā.

(6) Lai novērstu spekulāciju, importētājiem, kas 2004. gada 1. janvārī vairs nenodarbojas ar dzīvnieku liellopu tirdzniecību, jāliedz pieeja kvotai, jānosaka drošības nauda importa tiesībām, licences nedrīkst būt nododamas tālāk un importa licences tirgotājiem jāizsniedz tikai par daudzumiem, par kuriem tiem ir piešķirtas importa tiesības.

(7) Lai paredzētu vienlīdzīgāku pieeju kvotai, tajā pat laikā nodrošinot komerciāli pamatotu dzīvnieku skaitu uz pieteikumu, katrā pieteikumā jāievēro maksimālais un minimālais dzīvnieku skaits.

(8) Jānosaka, ka importa tiesības jāpiešķir pēc pārdomu laika un, vajadzības gadījumā, piemērojot fiksētu procentuālo samazinājumu.

⁽¹⁾ OV L 331, 5.11.2004., 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1899/2004 (OV L 328, 30.10.2004., 67. lpp.).

⁽³⁾ OV L 114, 30.4.2002., 132. lpp.

- (9) Režīms būtu jāpārvalda, izmantojot importa licences. Šajā nolūkā būtu jānosaka noteikumi pieteikumu iesniegšanai un pieteikumos un licencēs norādāmajai informācijai, vajadzības gadījumā pievienojot atsevišķus noteikumus, kas ietverti Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulā (EK) Nr. 1291/2000⁽¹⁾, kas nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem un Komisijas 1995. gada 26. jūnija Regulā (EK) Nr. 1445/95⁽²⁾ par pieteikšanās noteikumiem importa un eksporta licenču saņemšanai liellopu gaļas nozarē un par Regulas (EEK) Nr. 2377/80 atcelšanu.
- (10) Lai tirgotājiem būtu pienākums pieteikties uz importa licencēm par visām piešķirtajām importa tiesībām, būtu jāparedz, ka, attiecībā uz importa tiesību drošības naudu, pieteikums ir pamatprasība tādā nozīmē, kā paredzēts Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2220/85⁽³⁾, kas nosaka kopējas sīki izstrādātas piemērošanas normas garantijas ķīlu sistēmai lauksaimniecības produktiem.
- (11) Pieredze rāda, ka, lai nodrošinātu importa kvotas pienācīgu pārvaldību, licences īpašniekam jābūt faktiskajam importētājam. Tādēļ šim importētājam būtu aktīvi jāiesaistās attiecīgo dzīvnieku pirkšanā, pārvešanā un importēšanā. Tādējādi, par pamatprasību attiecībā uz atļaujas drošības naudu uzskatāma arī tādu pierādījumu uzrādīšana, kas apliecina šādas darbības.
- (12) Lai nodrošinātu atbilstīgi kvotai importēto dzīvnieku stingru statistisko kontroli, Regulas (EK) Nr. 1291/2000 8. panta 4. punktā noteiktās pielāides nav piemērojamas.
- (13) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Liellopu gaļas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo tiek atvērta autonoma, pagaidu rakstura beznodokļu Kopienas tarifu kvota laika posmā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas līdz 2005. gada 30. jūnijam, lai importētu 4 600 jebkādas dzīvus liellopus, kuru izcelsme ir Šveicē un kuri sver vairāk nekā 160 kg, ar KN kodiem 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 vai 0102 90 79.

Šīs tarifu kvotas kārtas numurs ir 09.4203.

⁽¹⁾ OV L 152, 24.6.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 636/2004 (OV L 100, 6.4.2004., 25. lpp.).
⁽²⁾ OV L 143, 27.6.1995., 35. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1118/2004 (OV L 217, 17.6.2004., 10. lpp.).
⁽³⁾ OV L 205, 3.8.1985., 5. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 673/2004 (OV L 105, 14.4.2004., 17. lpp.).

2. Izcelsmes noteikumi, kas piemērojami pirmajā punktā minētajiem produktiem, ir Nolīguma 4. pantā paredzētie noteikumi.

2. pants

1. Lai varētu pretendēt uz 1. pantā paredzēto kvotu, pieteikumu iesniedzējiem jābūt fiziskām vai juridiskām personām un brīdī, kad tiek iesniegts pieteikums, atbilstošās dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāpierāda, ka viņi 2003. gadā ir importējuši vismaz 50 dzīvniekus, kas atbilst KN kodiem 0102 10 un 0102 90. Pieteikumu iesniedzējiem jābūt iekļautiem dalībvalsts PVN maksātāju reģistrā.

2. Jauno dalībvalstu tirgotāji var pieteikties uz importa tiesībām, pamatojoties uz 1. punktā definēto importu, no valstīm, kas attiecībā uz tām bija trešās valstis 2003. gadā.

3. Importa pierādījumam izmanto tikai muitas dokumentus par laišanu brīvā apgrozībā, ko atbilstīgi apstiprinājušas muitas iestādes un kas satur norādi par atbilstošo pieteikuma iesniedzēju.

Dalībvalstis var pieņemt augšminēto dokumentu kopijas, ko atbilstīgi apstiprinājusi kompetentā iestāde. Ja šādas kopijas tiek pieņemtas, tas jāpaziņo, iesniedzot dalībvalstu paziņojumu, kas minēts 3. panta 5. punktā, par katru atbilstošo pieteikuma iesniedzēju.

4. Tirgotāji, kas 2004. gada 1. janvārī ir pārtraukuši tirdzniecību ar trešām valstīm liellopu nozarē, nevar pretendēt uz kvotas piešķiršanu.

5. Uzņēmums, kas izveidots, apvienojot uzņēmumus, kur katrs no tiem atbilst bāzes importa minimālā daudzuma nosacījumiem, kas minēti 2. panta 1. un 2. punktā, var izmantot šos bāzes importa daudzumus, pamatojot tā pieteikumu.

3. pants

1. Importa tiesību pieteikumus var iesniegt tikai dalībvalstī, kurā pieteikuma iesniedzējs ir reģistrēts kā PVN maksātājs.

2. Importa tiesību pieteikumiem:

— jābūt par vismaz 100 dzīvniekiem,

un

— tie nedrīkst būt par vairāk nekā 5 % no pieejamā daudzuma.

Ja pieteikumā šis daudzums pārsniegts, pārsnieguma daudzumu neņem vērā.

3. Importa tiesību pieteikumi jāiesniedz līdz 13:00 pēc Briseles laika desmitajā darba dienā no šīs regulas publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. Pieteikumu iesniedzēji var iesniegt ne vairāk kā vienu pieteikumu par kvotu, kas minēta 1. panta 1. punktā. Ja viens un tas pats pieteikuma iesniedzējs iesniedz vairāk nekā vienu pieteikumu, noraida visus šī pieteikumu iesniedzēja pieteikumus.

5. Pēc iesniegto dokumentu pārbaudes, visvēlākais, līdz desmitajai darba dienai pēc pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām, dalībvalstis nosūta Komisijai pieteikumu iesniedzēju un to adresi, kā arī pieteikto daudzumu sarakstu.

Visus paziņojumus, ieskaitot gadījumos, ja nav saņemts neviens pieteikums, nosūta pa faksu vai e-pastu, izmantojot šīs regulas pielikumā iekļauto veidlapu tad, ja pieteikumi ir iesniegti.

4. pants

1. Pēc 3. panta 5. punktā minētās paziņošanas, Komisija iespējami īsā laikā pieņem lēmumu par to, kādā mērā pieteikumus var izpildīt.

2. Ja pieteikumos ietvertie daudzumi, kā minēts 3. pantā, pārsniedz pieejamos, Komisija nosaka vienotu procentu līkmi, kuru piemērojot, tiek samazināti pieprasītie daudzumi.

Ja, piemērojot pirmajā apakšpunktā noteikto samazinājuma koeficientu, iegūst skaitli, kas mazāks par 100 dzīvniekiem par katru pieteikumu, pieejamo daudzumu attiecīgās dalībvalstis piešķir, lozējot importa tiesības, no kurām katra ir par 100 dzīvniekiem. Ja atlikums ir mazāks par 100, par šo daudzumu piešķir vienas importa tiesības.

5. pants

1. Drošības nauda par importa tiesībām ir EUR 3 par dzīvnieku. Tā jāiemaksā kompetentajai iestādei, iesniedzot importa tiesību pieteikumu.

2. Importa licences pieteikumi jāiesniedz par piešķirto daudzumu. Minētais pienākums ir pamatprasība Regulas (EEK) Nr. 2220/85 20. panta 2. punkta nozīmē.

3. Ja, piemērojot 4. pantā paredzēto samazinājuma koeficientu, importēšanas tiesību daudzuma piešķirums nesasniedz pieteikto daudzumu, tūlīt atmaksā proporcionālu daļu no iemaksātās drošības naudas.

6. pants

1. Importējot piešķirtos daudzumus, jāuzrāda viena vai vairākas importa licences.

2. Licences pieteikumus var iesniegt tikai tajā dalībvalstī, kurā pieteikuma iesniedzējs pieteicies un saņēmis importa tiesības saskaņā ar kvotu.

Katras importa licences izsniegšana nozīmē atbilstošu iegūto importa tiesību samazinājumu.

3. Importa licences izsniedz saskaņā ar pieteikumu, ko iesniedzis tirgotājs, kam piešķirtas importa tiesības, un ar viņa vārdu.

4. Licenču pieteikumos un licencēs norāda:

a) 8. iedaļā – izcelsmes valsti; licences ietver saistības importēt no norādītās valsts;

b) 16. iedaļā – vienu vai vairākus no šiem kombinētās nomenklatūras kodiem:

0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 vai 0102 90 79;

c) 20. iedaļā – kvotas numuru (09.4203) un vismaz vienu no šiem ierakstiem:

— Reglamento (CE) n° 2124/2004

— Nařízení (ES) č. 2124/2004

— Forordning (EF) nr. 2124/2004

— Verordnung (EG) Nr. 2124/2004

— Määrus (EÜ) nr 2124/2004

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2124/2004

— Regulation (EC) No 2124/2004

— Règlement (CE) n° 2124/2004

— Regolamento (CE) n. 2124/2004

— Regula (EK) Nr. 2124/2004

— Reglamentas (EB) Nr. 2124/2004

— 2124/2004/EK rendelet

— Reglament (KE) Nru 2124/2004

— Verordening (EG) nr. 2124/2004

— Rozporządzenie (WE) nr 2124/2004

— Regulamento (CE) n.º 2124/2004

— Nariadenie (ES) č. 2124/2004

— Uredba (ES) št. 2124/2004

— Asetus (EY) N:o 2124/2004

— Förordning (EG) nr 2124/2004.

7. pants

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1291/2000 9. panta 1. punkta, importa licences, kas izsniegtas atbilstīgi šai regulai, nav nododamas tālāk un tiesības uz tarifa kvotas izmantošanu piešķir tikai tad, ja tās izdotas ar to pašu vārdu un adresi, kas norādīti deklarācijā par laišanu iekšējā apgrozībā, ko pievieno licencei.
2. Importa licences nav derīgas pēc 2005. gada 30. jūnija.
3. Drošības nauda par licences atļauju ir EUR 20 par dzīvnieku, un pieteikuma iesniedzējs to iemaksā, iesniedzot licences pieteikumu.
4. Izsniegtās licences ir derīgas visā Kopienā.
5. Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1291/2000 50. panta 1. punktam, attiecībā uz daudzumiem, kas pārsniedz importa licencē norādītos, piemēro pilnu kopējā muitas tarifa nodokli, kas piemērojams dienā, kad pieņemta muitas deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā.
6. Neatkarīgi no noteikumiem Regulas (EK) Nr. 1291/2000 III sadaļas 4. iedaļā, drošības naudu atmaksā tikai tad, kad sniegts pierādījums tam, ka licences īpašnieks tirdzniecības un

loģistikas ziņā ir bijis atbildīgs par attiecīgo dzīvnieku pirkšanu, pārvešanu un mītošanu, lai tos laistu brīvā apgrozībā. Šādam pierādījumam vajag vismaz:

- faktūrrēķina oriģinālu vai apstiprinātu kopiju, ko licences īpašniekam izrakstījis pārdevējs vai tā pārstāvis, abi reģistrēti trešā valstī, kas ir eksportētāja valsts, kā arī pierādījumu maksājumam, ko veicis licences īpašnieks, vai neatsaucamo akreditīvu, ko licences īpašnieks atvēris par labu pārdevējam,
- pārvadājuma dokumentu, kas izrakstīts uz licences īpašnieka vārda par attiecīgajiem dzīvniekiem,
- veidlapas "IM 4" 8. paraugu ar licences īpašnieka vārdu un adresi kā vienīgo ierakstu 8. iedaļā.

8. pants

Regulas (EK) Nr. 1291/2000 un (EK) Nr. 1445/95 piemēro saskaņā ar šo regulu.

9. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 14. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

